

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011853
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114011853.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a členov senátu JUDr. Františka Kováča a JUDr. Jozefa Janíka v trestnej veci proti odsúdenému X. Z., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3Pp/154/2015-13 zo dňa 21.01.2016 a na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného X. Z.

z a m i e t a ,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 3Pp/154/2015 zo dňa 21.01.2016 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného X. Z. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 8T/31/2015 z 02.10.2015 pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f), ods.3 písm. b) Tr. zákona, v trvaní 1 rok.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, tak ako je vyššie uvedené.

Odsúdený začal trest vykonávať 13.05.2015 a jeho koniec je určený na 13.5.2016. Lehotu na podmiennečné prepustenie splnil 13.11.2015. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nie je na požadovanej úrovni.

Dosiaľ nebol disciplinárne odmenený, ani potrestaný. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. V minulosti bol 15 krát súdne trestaný a to pre rôznorodú trestnú činnosť. Odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje preukázanie polepšenia a dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený je špeciálny recidivista, ani predchádzajúce výkony trestov nevedli u neho k náprave. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa príliš vysoké. U odsúdeného preto zatiaľ neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade zo spisového materiálu vyplýva, že odsúdený má problémy s adaptáciou na výkon trestu, nezískal žiadnu odmenu, jeho postoj k trestnej činnosti je nekritický, je špeciálnym recidivistom. Resocializačná prognóza je nepriaznivá a riziko sociálneho zlyhania je vysoké.

V danom prípade teda nie je splnená ani materiálna podmienka na podmiennečné prepustenie.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd sa preto stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvého stupňa. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.